

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 18. S. Godericus Eremita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. A.C. 1170. literas a Curia Romana dari petierat, quas deinde acceptas ad Robertum Episcopum Vigorniensem, Suffraganeum suum, direxit, præcipiens, ut eas Archiepiscopo Eboracensi ceterisque Episcopis exhiberet, prohiberetque Summi Pontificis nomine, ne Principem ungerent. Thomas præterea hac de re ad omnes Episcopos Angliæ & Cambriæ ac speciatim ad Episcopum Wintoniensem scripsit.

4. ep. 44.

4. ep. 45.

§. XVIII.

S. Godericus Eremita.

Sub idem tempus Thomas quemquam suorum in Angliam misit, qui Godericum Eremitam celeberrimum, dono Prophetiæ præditum, consuleret. Godericus erat vir simplex & illiteratus, egenis parentibus natus, qui juvenilibus annis navigationi & mercaturæ aliquamdiu operam dederat. Relicto deinde Sæculo, Romam, Hierosolymamque pie nudis pedibus peregrinatus, & tandem in patriam reversus, in quadam eremo, quæ *Finchale* dicebatur, prope Dunelmum sedem sibi elegit, ubi modicum agrum excolens, & sibi & supervenientibus hospitibus alimenta parabat. Monachi Ecclesiæ Cathedralis Dunelmensis, cognita ejus vitæ puritate, cuidam Seniorum suorum munus injunxerunt, ut

vit. Boll. 21.
Maji. to. 16.
p. 68. c. 6.

statu-

statutis diebus rudem doceret, & Sacra Sæcul. XII.
 Myſteria adminiſtraret. Variis inſidiis A. C. 1169.
 a Dæmone tentatus veteratorem firma
 fide & invicta conſtantia ſuperavit.
 Corporis macerandi ſtadium Goderico
 erat prorsus ſingulare; quippe per quin-
 quaginta annorum ſpatium induſum ex
 metallo ferrario, tum cilicium, & exte-
 rius veſtimentum laneum gerebat. Pane
 hordeaceo mixtis cineribus, oleribus ſil-
 veſtribus, in faſciculos coactis nutrieba-
 tur. Ter ſolum in Hebdomada reliquo
 anni tempore loqui ſolitus, per totum
 Adventum & a Septuageſima uſque ad
 octavam Paſchæ ſiebat. Suo autem
 tempore magno audientium emolumen-
 to loquebatur. Hac vivendi ratione
 annos ſexaginta in deſerto conſumſit.

Cum quidam Monachus Weſtmo-
 naſterienſis, paulo poſt quam Thomas
 Archiepiſcopus Cantuarienſis fuiſſet or-
 dinatus, ad eum divertiffet, & Vir San-
 ctus ex hospite quæſiſſet, an ipſum Ar-
 chipræſul noviffet, *omnino novit me,*
 reſpondit ille, *& ego quoque Antiffiti*
notus ſum. Tu vero, Pater mi, an eum
aliquando vidiffi? Cui Godericus: *Nun-*
quam enim vero oculis corporis, ſed ſæ-
pe oculis mentis, & ſi mihi occurreret,
eum inter plures alios diſcernerem. Mi-
 rante hunc ſermonem monacho, & plu-
 ra ſciſcitari verecundante, adjecit Go-

c. 6.

Hiſt. Eccleſ. Tom. XVII. Xx [deri-

Sæcul. XII. A.C. 1169. *dericus: Archiepiscopum nomine meo saluta, & hortare, ne a proposito abduci se patiatur. Quod enim agit, Deo acceptum est. Multas & graves arumnas sustinebit, ex Ecclesia sua expellatur, diu in alterius regno exulabit; sed postquam penitentiae suae tempus impleverit, gloria & honore coronatus ad Sedem suam redibit.* Monachus hoc vaticinium retulit Archiepiscopo, qui datis literis Godericum rogavit, ut a Deo remissionem peccatorum suorum efflagitaret. Exinde intra menses sex, orta inter ipsum & Regem contentione, in exilium Thomas migravit, quo etiam temporis spatio semel de sorte sua virum Dei consuli iussit.

Hoc ultimo autem anno, nempe millesimo centesimo septuagesimo, mense Martio, Archiepiscopus exilii diuturnitate fatigatus, quemquam suorum ad Godericum secreto misit, exquisiturum, quis malorum suorum finis futurus esset, & postquam per totum ferme octiduum Archiepiscopi nuncius in conspectum Sancti Eremicolæ pervenire non potuisset, tandem ille aperto ostio dixit: *Refer Domino tuo meis verbis: ne animum despondeat, brevi in gratiam Regis redibit, honorifice Ecclesiae suae restituetur, & Angli majore latitia redeuntem excipient, quam dolor fuit, quo exulem de-*

fleuerunt. Fateor, simulatam serenitatem sava tempestas, ingens facinus, & inaudita crudelitas turbabit. Sed prius ex hoc sæculo Godericum fata eripient. Dic, inquam, Domino tuo, & dicta sæpius repete; intra novem menses quæcunque ad ipsum spectant consummata erunt. Ceterum Godericus plura alia edidit vaticinia, quæ eventus vera fuisse ostendit, quin & secreta cordium non nunquam revelavit. Ægrotos quoque sanavit, & tandem multis claris miraculis, senectute pressus & infirmitatibus, die Jovis octava Ascensionis die vigesima prima Aprilis anno miliesimo centesimo septuagesimo animam Deo reddidit.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

§. XIX.

Collatio Theoriani cum Armenis.

In Oriente Norsesius, Armenorum Catholicus, videlicet eorum Patriarcha vel Primas, ut superius adnotavi, ad Manuelem Comnenum Imperatorem Epistolam dedit, non nulla capita Fidei & Disciplinæ exponens, in quibus Armeni & Græci dissentiebant. Addebat, cupere se has quæstiones diligenter discutere. Misit ergo Imperator ad Norsesium ex Philosophis aliquem nomine Theorianum, cum Epistola, in qua dicebat; si Armeni vellent errores suos abjicere,

Cong. Glos.
lat. Cathol.
Sup. lib.
LXIX. §.
10. Theoria-
ni Dialog.
to. 1. Bibl.
Patr. G.
1. 1624.
p. 439.